

Svar (9/11 2000)

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

I overensstemmelse med finanslovsaftalen på sundhedsområdet for 2000 blev sygesikringsloven ændret ved lov nr. 469 af 31. maj 2000 (ændring af medicintilskudsregler – europæiske gennemsnitspriser). Lovændringen trådte successivt i kraft den 30. oktober 2000.

Lovændringen betyder bl.a., at tilskuddet til lægemidler fra den offentlige sygesikring beregnes på grundlag af gennemsnittet af priserne i de øvrige EU- og EØS-lande (bortset fra Island, Liechtenstein og Luxembourg), hvis dette gennemsnit er lavere end prisen i Danmark.

Loven har til formål at sikre, at lægemiddelvirksomhederne ikke markedsfører deres produkter til højere priser i Danmark end i det øvrige Europa. Udgangspunktet er, at hverken patienterne eller det offentlige bør betale mere for lægemiddelvirksomhedernes produkter, end man gør i det øvrige Vesteuropa. Det er min forventning, at lægemiddelpriserne vil blive reduceret til det europæiske niveau. Indtil presset på industriens priser er slået fuldt igennem, vil der være lægemidler, hvor patienten vil få en højere egenbetaling.

Jeg kan oplyse, at det allerede nu kan konstateres, at prisen på en række produkter vil blive nedsat i forbindelse med førstkommande takstændring den 13. i denne måned. Den proces, som var formålet med loven, er således i gang. I øvrigt vil der altid være mulighed for at ændre priserne med 14 dages intervaller.

Reglerne om tildeling af personligt tillæg til medicin (ofte kaldet medicinkort) efter de generelle regler om personligt tillæg i lov om social pension henhører under socialministeren. Jeg kan imidlertid oplyse, at for pensionister med medicinkort vil de kommende regler om et helbredstillæg sikre, at en eventuel øget egenbetaling i praksis vil få meget ringe betydning for den økonomisk dårligst stillede del af pensionisterne, der vil få fuldt helbredstillæg, idet tillægget ydes ud fra patientens faktiske egenbetaling. For pensionister med fuldt helbredstillæg, dækkes 85% af den reelle egenbetaling.

Spm. nr. S 356

Til undervisningsministeren (2/11 2000) af:

Birthe Skaarup (DF):

»Vil ministeren ændre lovgivningen således, at elever på grund af sygdom eller handicap har mulighed for skoleskift til anden skole end distriktsskolen?«

Begrundelse

Folkeskolen er for alle, og dermed skal vi også tage hensyn til alle typer elever, i særdeleshed syge og handicappede.

Når det er til gavn for den enkelte elev at skifte til en anden skole end distriktsskolen, bør sådanne ønsker naturligvis efterkommes. Folkeskolen er til for børnenes skyld, ikke omvendt, og i sager, hvor et skoleskift er gavnlig for en syg eller handicappet elev, bør der ikke være nogen tvivl om, hvorvidt et ønske skal efterkommes.

Svar (10/11 2000)

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Der gælder de samme regler om skoleskift for syge og handicappede elever som for andre elever. Det følger af folkeskolelovens § 36, stk. 3, at forældre har krav på, at deres barn optages i en skole i kommunen uden for distriktsskolen, hvis skolen erklærer sig villig hertil, og det kan ske inden for de rammer, kommunalbestyrelsen har sat for kommunens skolevæsen.

Bestemmelsen gælder også for forældrenes ønsker om skoleskift under barnets skoleforløb.

Naturligvis kan karakteren af en elevs handicap og omstændighederne i øvrigt gøre det vanskeligt at opfylde et ønske om optagelse på en bestemt skole. Derfor er det bestemt i reglerne om folkeskolens specialundervisning og anden specialpædagogiske bistand, at bl.a. afgørelser om skolevalg skal træffes i samarbejde med forældrene, og at forældrenes ønsker så vidt muligt skal imødekommes.

Da det som udgangspunkt er hensynet til den enkelte elevs behov, som afgør ydelsen af specialundervisning, herunder hvor det foregår, er der intet til hinder for, at specialundervisningen sker på en anden skole end distriktsskolen, hvilket ofte også vil være tilfældet.